

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 016458 12 U
Sarajevo, 13.04.2016. godine**

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudinica Rada Bjeljac, u upravnom sporu tužitelja, Udruženje građana „Borba protiv korupcije-Transparency international Bosne i Hercegovine“, ul. Gajeva 2. Bania Luka, koga zastupa advokat protiv tuženog, BH „Telecom“ dd Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: 02.3-9.13-10867/10-12 od 11.10.2012.godine, u predmetu zahtjeva za pristup informacijama, dana 13.04.2016. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj: 02.3-9.13-10867/10-12 od 11.10.2012.godine, dispozitiv glasi: odbijen je u potpunosti prigovor Transparency Internacional BiH, broj: 03-10.2-17095/12, podnesen dana 02.08.2012. godine. BH Telecom dd Sarajevo ostao je pri izjavljenom rješenju broj: 01-9.13-10867/9-12 od 25.07.2012.godine. Na istom je navedena i pouka o pravnom lijeku. Prvostepenim rješenjem broj: 01-9.13-10867/9-12 od 25.07.2012.godine, odbija se pristup informaciji, po zahtjevu broj: 12.1-7880-15/11, jer je u toku postupka utvrđeno da postoje razlozi za uskraćivanje pružanja tražene informacije. U obrazloženju rješenja je navedeno da Transparency International Bosna i Hercegovina, sa sjedištem u ul. Gajeva br, 2, Banja Luka obratio se Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo Direkcija Tuzla sa zahtjevom za pristup informacijama u postupku odabira pripravnika na radno mjesto stručnog saradnika za finansijsko poslovanje u Direkciji Tuzla tražeći kopije sljedećih dokumenata: Odluku o izboru kandidata sa njegovom biografijom o provedenom postupku i izvještaj o provedenom postupku.(2) U skladu sa članom 20. stavom (2) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BH Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo objavilo je Index registar, koji je prilog 1. Vodiča o pristupu informacijama u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo broj; 00.1-2.1-10508/08 od 27.05.2008. godine, koji sadrži vrste informacija koje su pod kontrolom ovog Društva, oblik u kojem su informacije dostupne, kao i podatke o tome gdje se može pristupiti tim informacijama,(3) Kako Index registar ne sadrži podatke koje je podnosilac zahtjeva tražio da mu se u kopijama dostave, podnosiocu zahtjeva se odbija pristup informaciji traženoj od Dioničkog društva BH Telecom Sarajevo Direkcija Tuzla. Protiv ovog Rješenja može se izjaviti žalba Dioničkom društvu H

Telećemu Sarajevo, ulica Obala Kulina bana broj 8, taksirana sa 8 KM administrativne takse po tarifnom broju 3. Zakona o administrativnim taksama - prečišćen tekst ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj: 30/01). Žalba se predaje na navedenu adresu u roku 15 dana od dana prijema rješenja. U slučaju da podnositelj zahtjeva nije zadovoljan postupanjem BH Telecoma d.d. Sarajevo u konkretnom slučaju, ima pravo na obraćanje Ombudsmanima Federacije BiH, sa sjedištem u Sarajevu, ul. Valtera Perića br. 15 Rješenjem

Tužbom od 01.11.2012. godine, tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv osporenog rješenja zbog povreda pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe je navedeno da je tužilac dana 08.05.2012. godine, pozivajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH („Službene novine FBiH, broj 32/01, 48/11“), uputio zahtjev za pristup informacijama Dioničkom društvu „BH Telecom“ Sarajevo (u daljem tekstu: BH Telecom), te tom prilikom tražio dostavu određenih informacija koje su pod kontrolom tužene, a u skladu sa članom 3. stavom 2. i 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZOSPI FBiH). Tom prilikom tužena je u zakonskom roku postupila po zahtjevu tužioca, dajući pristup traženim informacijama. Tužilac je navodeći se napomenom (u drugom pasusu odgovora tuženog BH Telecom-a) prvostepenog rješenja - poslao novi zahtjev za pristup informacijama, a po kojem su tražene nove (dodatne) informacije, s ciljem provjere transparentnosti sprovedenog konkursa. Povodom tužiočevog zahtjeva, tužena je u prvom stepenu izuzela tražene informacije, suprotno pravilima koje propisuje postupak utvrđivanja zakonskih izuzeća Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH. Tužilac je povodom prvostepenog rješenja, uputio prigovor tuženoj zbog povrede članova 5. 9. i 14. stav 3. tačka 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH („Službene novine FBiH“, broj 32/01, 48/11). Po prigovoru, tužena je donijela drugostepeno rješenje, ostajući pri ranije iznešenom stavu iz prvostepenog rješenja. Formalno govoreći tužena strana, prilikom donošenja drugostepenog rješenja, nije uputila tužioca o mogućnosti pokretanja upravnog spora kod nadležnog suda, s ciljem daljeg ostvarenja i zaštite prava. Tužilac osnovano tvrdi da tuženi u konkretnom slučaju nije pravilno (ili uopšte) primijenio članove 5. i 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH („Službene novine FBiH“, broj 32/01, 48/11). Zakonom je propisano, da ukoliko javni organ donese rješenje kojim odbija zahtjev za pristup informacijama u cijelosti ili djelimično, u rješenju, između ostalog, mora da navede zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog Zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. Uzimajući ovo u obzir, pri donošenju prvostepenog i drugostepenog rješenja, tužena nije primijenila: - član 5. stav 1. ZOSPI FBiH, u smislu vezanih članova 6. 7. i 8. istoimenog zakona, s ciljem kvalifikacije zakonskog izuzetka; - član 5. stav 2. ZOSPI FBiH, u smislu vezanog člana 9. istoimenog zakona, radi ispitivanja javnog interesa, a prije izuzimanja informacija. Na osnovu gore navedenog, konstatuje se činjenica da tužena strana uslijed nepoznavanja zakona nije pravilno ocijenila - ne samo cilj Zakona o slobodi pristupa informacijama, (koji načelno podstiče veću transparentnost i odgovornost javnog sektora), nego nije ni postupila ni po formalnopravnoj proceduri izuzimanja informacija. Samim time, tužena strana nije ušla ni u meritum rješavanja predmetnog zahtjeva, po ocjeni stava izuzeća informacija. Tužilac je u konkretnom slučaju tražio informacije, pozivajući se na odgovor od tužene (veza sa odgovorom tužene: broj: 12.1-7660-14/12 od 21.05.2012. godine), radi provjere transparentnosti i

pravinosti procesa zapošljavanja kandidata za prijem pripravnika na radno mjesto stručnog saradnika za finansijsko poslovanje u Direkciji Tuzla, BH Telecom. Obzirom da je u pomenutom dopisu napisano da postoji odluka o izboru kandidata sa njegovom biografijom i izvještajem o provedenom postupku, tužilac je smatrao opravdanim da traži dostavljanje istoimenih dokumenata, prvenstveno iz razloga što je napisano da se bodovanje kandidata vršilo ne samo u skladu sa uslovima napisanim u javnom oglasu, već i u skladu sa diskrecionim pravom direktora Direkcije Tuzla? S obzirom, da je u pitanju bio javni konkurs za poziciju pripravnika Direkcije u Tuzli, BH Telecom-a, na koji se prijavilo 67 osoba, tužilac je smatrao da je bilo od javnog interesa da se znaju osnovi i kriteriji bodovanja po kojem se vršilo zapošljavanje u okviru privrednog lica, čiji je osnovni kapital u 90% vlasništva Federacije Bosne i Hercegovine. Tužilac predlaže da Kantonalni sud u Sarajevu, u smislu člana 36. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, uvaži tužbu, poništi rješenje tužene broj 02.3-9.13.10867/10-12 od 11.10.2012.godine i naloži tuženoj d.d. BH Telecom Sarajevo da u ponovljenom postupku donese odgovarajući upravni akt po zahtjevu tužioca, kojim će tužiocu omogućiti slobodan pristup informacijama u roku od 30 dana, od dana prijema presude, te da obaveže tuženog, da snosi troškove postupka prema priloženom troškovniku uvećanom za troškove sudskih taksi.

U odgovoru na tužbu tuženi je naveo da osporava tužbu u cijelosti. dalje navodi da se tužitelj obratio Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo Direkcija Tuzla sa zahtjevom za pristup informacijama u postupku odabira pripravnika na radno mjesto stručnog saradnika za finansijsko poslovanje u Direkciji Tuzla, na koji je tuženi dostavio informaciju broj: 12.1-7660-14/12 od 21.05.2012. godine. Tužitelj se 28.05.2012. godine obratio tuženom zahtjevom za dostavu dokumenata: Odluke o izboru kandidata sa biografijom i Izvještajem o provedenom postupku. Tuženi je u skladu sa članom 20. stavom 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, objavio Index registar koji je prilog 1. Vodiča o pristupu informacijama u dd BH Telecom Sarajevo broj: 00.1-2.1-10508/08 od 27.05.2008. godine, koji sadrži vrste informacija koje su pod kontrolom ovog Društva, oblik u kojem su informacije dostupne, kao i podatke o tome gdje se može pristupiti tim informacijama. S obzirom da Index registar ne sadrži podatke koje je tužitelj tražio da mu se dostave, tužitelju je odbijen pristup informaciji rješenjem broj: 01-9.13-10867/9-12 od 25.07.2012. godine. Na izjavljeni prigovor tužitelja broj: 02-04(1783) od 02.08.2012. godine, tuženi je tužitelju dostavio rješenje broj: 02.3-9.13-10867/10-12 od 11.10.2012.godine, koje je tužitelju dostavljeno poštom 17.10.2012. godine. Na predmet spora se odnosi i izvještaj o provedenom postupku izbora pripravnika Nermin Buljubašić broj: 12.1-7660-4-14/11 od 24.02.2012. godine, koji tužena dostavlja u spis predmeta u dva primjerka. Na osnovu izloženog tuženi predlaže da sud odbije tužitelja sa tužbenim zahtjevom i obaveže na snošenje troškova postupka.

Zakonitost osporenog upravnog akta sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj : 9/05) i odlučio kao u dispozitivu iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta, proizilazi da je tuženi postupajući po zahtjevu tužitelja donio rješenje broj: 01-9.13-10867/9-12 od 25.07.2012.godine, kojom se Transparency Internationalu Bosna i Hercegovina, sa sjedištem u ul. Gajeva br, 2, Banja Luka, odbija pristup informaciji, traženoj od Dioničkog društva BH Telecom Sarajevo Direkcija Tuzla, zahtjevom za pristup informaciji zavedenim u BH

Telecomu pod brojem; 12.1-7880-15/11, jer je u toku postupka utvrđeno da postoje razlozi za uskraćivanje pružanja tražene informacije. U obrazloženju rješenja je navedeno da Transparency International Bosna i Hercegovina, sa sjedištem u ul. Gajeva br, 2, Banja Luka obratio se Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo Direkcija Tuzla sa zahtjevom za pristup informacijama u postupku odabira pripravnika na radno mjesto stručnog saradnika za finansijsko poslovanje u Direkciji Tuzla tražeći kopije sljedećih dokumenata: Odluku o izboru kandidata sa njegovom biografijom o provedenom postupku i izvještaj o provedenom postupku.(2) U skladu sa članom 20. stavom (2) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BH Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo objavilo je Index registar koji je prilog 1. Vodiča o pristupu informacijama u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo broj; 00.1-2.1-10508/08 od 27.05.2008. godine, koji sadrži vrste informacija koje su pod kontrolom ovog Društva, oblik u kojem su informacije dostupne, kao i podatke o tome gdje se može pristupiti tim informacijama.(3) Kako Index registar ne sadrži podatke koje je podnosilac zahtjeva tražio da mu se u kopijama dostave, podnosiocu zahtjeva se odbija pristup informaciji traženoj od Dioničkog društva BH Telecom Sarajevo Direkcija Tuzla. Protiv ovog Rješenja može se izjaviti žalba Dioničkom društvu H Telećemu Sarajevo, ulica Obala Kulina bana broj 8, taksirana sa 8 KM administrativne takse po tarifnom broju 3. Zakona o administrativnim taksama - prečišćen tekst ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 30/01). Žalba se predaje na navedenu adresu u roku 15 dana od dana prijema rješenja. U slučaju da podnosilac zahtjeva nije zadovoljan postupanjem BH Telecoma d.d. Sarajevo u konkretnom slučaju, ima pravo na obraćanje Ombudsmanima Federacije BiH, sa sjedištem u Sarajevu, ul. Valtera Perića br. 15 Rješenjem .Postupajući po prigovoru tužitelja, tuženi je osporenim rješenjem tuženog, broj: 02.3-9.13-10867/10-12 od 11.10.2012.godine, odbio prigovor Transparency Internacional BiH, broj: 03-10.2-17095/12, podnesen dana 02.08.2012. godine, u potpunosti. BH Telecom dd Sarajevo ostao je pri izjavljenom rješenju broj: 01-9.13-10867/9-12 od 25.07.2012.godine. Na istom je navedena i pouka o pravnom lijeku.

Odredbama člana 204. stav 3. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 2/98 i 48/99) propisano je da pismeno rješenje sadrži: naziv organa, broj i datum, uvod, dispozitiv (izreku), obrazloženje, uputstvo o pravnom lijeku, potpis ovlaštene službene osobe i pečat organa. U slučajevima predviđenim zakonom ili propisom donesenim na osnovu zakona rješenje ne mora sadržavati pojedine od ovih dijelova. Ako se rješenje obrađuje mehanografski, umjesto potpisa može da sadrži faksimil ovlaštene službene osobe.

Odredbom člana 207. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 2/98 i 48/99) propisano je da u jednostavnim stvarima u kojima učestvuje samo jedna stranka, kao i u jednostavnim stvarima u kojima u postupku sudjeluju dvije ili više stranaka, ali ni jedna ne prigovara postavljenom zahtjevu, a zahtjev se uvažava, obrazloženje rješenja može sadržavati samo kratko izlaganje zahtjeva stranke i pozivanje na pravne propise na osnovu kojih je stvar riješena. U ovakvim stvarima rješenje se može izdati i na propisanom obrascu.

Odredbom člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj : 2/98 i 48/99), propisano je, da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju cijeniti svi navodi žalbe.

U smislu naprijed citiranih odredbi Zakona, težište rada drugostepenog organa je na ispitivanju osnovanosti žalbe i zakonitosti prvostepenog rješenja sa procesne i materijalno pravne strane, pa se u obrazloženju rješenja moraju označiti svi navodi žalbe i o svakome dati ocjena pravne osnovanosti, tako da se jasno navedu razlozi zbog kojih je određeni navod usvojen ili nije usvojen.

U konkretnoj pravnoj stvari, tužitelj je u svojoj žalbi istakao da je tražena dostava dokumenata u kopiranom obliku i to: Odluka o izboru kandidata sa njegovom biografijom o provedenom postupku, Izvještaj o provedenom postupku, a tuženi u osporenom rješenju, uopšte nije dao obrazloženje u smislu člana 207. stav 1. Zakona o upravnom postupku, u vezi sa članom 204. stav 3. Zakona o upravnom postupku, niti je dao pravnu pouku u smislu odredaba člana 208. u vezi sa članom 204. stav 3. Zakona o upravnom postupku.

Nadalje, u smislu člana 95. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 2/98 i 48/99), propisano je da dostavnica sadrži, naziv organa koji dostavlja, broj i datum, naziv pismena koje se dostavlja, ime stranke odnosno osobe kojoj se pismeno dostavlja i njezina adresa. Naime, dostavnica je potvrda o izvršenom dostavljanju pismena i ima značaj javne isprave, ako je sastavljena na propisan način. To je potpun dokaz da je dostavljanje izvršeno osobi kojoj je upućeno i da je ta osoba primila pismeno navedenog datuma.

U konkretnoj pravnoj stvari u upravnom spisu se ne nalazi dostavnica o prijemu rješenja broj: broj 02.3-9-13-10867 10 -12 od 11.10.2012. godine od strane tužitelja, (u spisu se nalazi samo kopija predajne knjige paketa, vrijednosnih pisama i preporučenih pošiljki) to sud cijeni da pomenuti nedostak, a koje tuženi nije uočio, predstavlja povredu člana 95. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Iz navedenog razloga, ovaj sud je ocijenio, da je tužba osnovana, da u konkretnom slučaju nije se vodilo računa o pravilima upravnog postupka, shodno Zakonu o upravnom postupku.

Stoga je sud donio presudu kao u izreci, u skladu sa odredbama člana 36. stav 1. i 2., a u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovnom postupku, tuženi će uzimajući u obzir naprijed navedeno, voditi računa o pravilima upravnog postupka, shodno Zakonu o upravnom postupku, donijeti pravilnu i zakonitu odluku, za koju će dati određene razloge, uz primjenu odgovarajućih odredaba materijalnog prava.

O troškovima postupka ovaj sud nije odlučivao, s obzirom da presudom nije meritorno riješena upravna stvar, nego je tužba tužitelja uvažena, poništeno osporeno rješenje tuženog i predmet vraćen tuženom na ponovno rješavanje. Kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55. navedenog Zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku (Sl. novine F BiH br. 53/03, 73/05 i 19/06), kojim je uređen parnični postupak, konkretno, odredba člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano, da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno sudjenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa se u konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će

se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

SUDINICA
Rada Bjeljac

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

